

EEN INSPIRERENDE AFSLUITER

Pas ‘bezocht’ ik een symposium dat één op één vertaald was naar een online versie. Het resultaat: een conferentie op afstand. Compleet met een virtuele borrel. Nou, proost!

Er was zelfs zo’n algemene, inspirerende spreker als afsluiter. Ik dacht dat die types nu werkloos zouden zijn, maar nee, ze zijn online gegaan. Vreemd, eigenlijk. Waarom zou je naar zo iemand luisteren, terwijl het web vol staat met betere sprekers met betere verhalen? Je kijkt toch ook niet naar de livestream van de plaatselijke toneelvereniging als je Netflix hebt?

Maar misschien ligt het aan mij. Ik heb namelijk niets met dat soort sprekers. U kent ze vast ook wel. Dat er dan een onderwijscongres is, en dat wordt dan afgesloten door, bijvoorbeeld, een zeezeiler. Zo iemand die dan een verhaal vertelt vol met gekunstelde bruggetjes opgebouwd uit vergezochte metaforen. Een stip aan de horizon. Woelige baren. Wind in de zeilen. Dingen voor de boeg. Dat werk.

Tijdens de borrel is iedereen dan enthousiast. De relevante presentaties zijn alweer vergeten, maar die zeezeiler (of scheidsrechter of topkok), die was pas interessant! Ik voel me dan altijd een beetje eenzaam.

Zouden er ook congressen zijn voor bergbeklimmers, vraag ik me dan wel eens af. En zouden die dan afgesloten worden door Joost, van de Interpolis, die als projectleider succesvol een nieuw financieel systeem implementeerde? Zou Joost dan ook vertellen over toppen en dalen, en teamwerk, en dat éne draadje waar je soms aan kunt hangen?

En zou Joost nu ook online zijn gegaan?